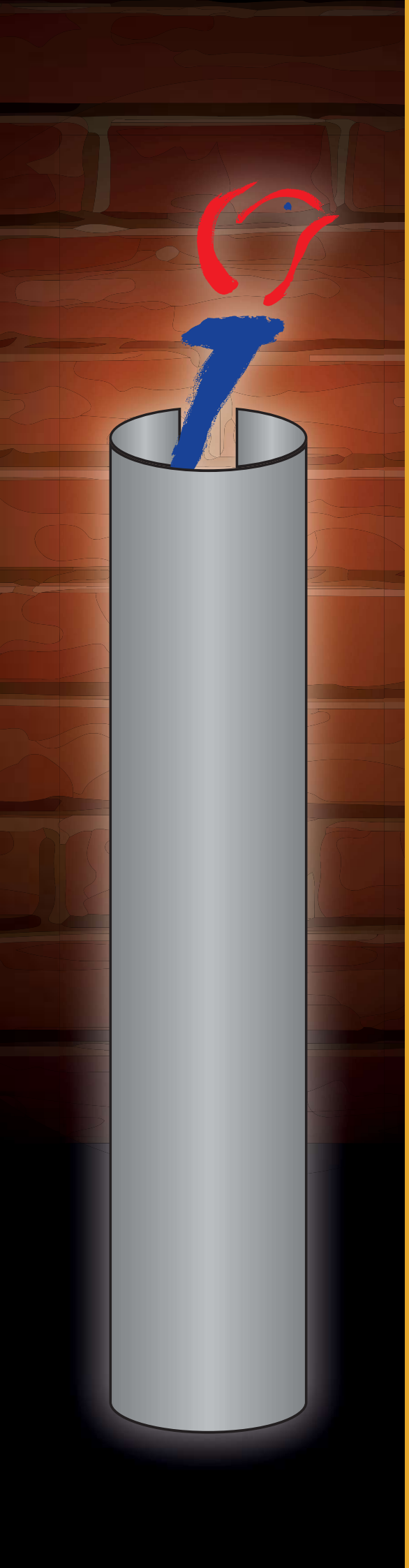

OPDAT WIJ NOOIT VERGETEN

Wie vandaag de dag een rondje maakt over 's-Gravenpolder, kan het zich maar moeilijk voorstellen dat er een tijd is geweest waarin vrede niet vanzelfsprekend was. Ondanks de uitdagingen van onze tijd, leven we in een land van vrede en vrijheid. Tegelijkertijd kunnen we er niet op vertrouwen dat oorlog iets zal zijn dat zich ver van onze landsgrenzen blijft afspelen.

Vrijheid in ons land

De ontwikkelingen in Oekraïne maken op een pijnlijke manier duidelijk dat -ook in ons land- vrede en vrijheid niet zo vanzelfsprekend zijn als ze op het eerste gezicht lijken. En als we eerlijk zijn, moeten we ook erkennen dat de vrijheid in ons land vaak vaak beperkt is. Op verschillende manieren ervaren mensen ook om ons heen dat ze niet vrij kunnen zijn. Want hoe vrij voelen wij ons om onze mening te uiten, ook wanneer die afwijkt? Hoe vrij voelen wij ons om ons geloof te belijden, ook wanneer we in de minderheid blijken te zijn? In hoeverre geldt voor ons allemaal dat we nergens gebrek aan hebben? En is het voor ons allemaal zo dat we nooit bang voor iets of iemand zijn? Dit zijn zomaar een aantal onderwerpen die ons laten nadenken over ons gevoel van vrede en vrijheid en de bijdrage die wij daaraan leveren.

Blijven herdenken

Om ook op 's-Gravenpolder de aandacht voor vrede en vrijheid een prominente plaats te geven, heeft de dorpsraad het initiatief genomen om een herdenkingsmonument op te richten. Rondom dat monument zal jaarlijks op 4 mei een herdenkingsbijeenkomst worden georganiseerd waar terugkijken en vooruitzien centraal staan. We kunnen op die plaats met jong en oud de slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog en alle vredesmissies nadien herdenken. Daarnaast kunnen de inwoners van 's-Gravenpolder rondom het monument blijvend met elkaar in gesprek gaan over de waarde van vrede en vrijheid. We voelen met elkaar de verantwoordelijkheid om actief aan de slag te gaan met dit thema. Zodat ook onze jongere dorpsbewoners beseffen dat vrede en vrijheid niet vanzelfsprekend zijn, maar dat we daar met elkaar actief mee aan de slag moeten.

Het is tijd om niet in woede terug te kijken, maar juist met hoop vooruit te zien!